

"Dua bir ubudiyettir. Ubudiyet ise, semerâtı uhreviyedir. Dünyevi maksatlar ise, o nevi dua ve ibadetin vakitleridir. O maksatlar, gayeleri değil." İzah eder misiniz?

Dua bir ubudiyettir. Ubudiyet de sırf Allah için yapılır. Duanın esası ve gayesi budur.

"Cinleri ve insanları, ancak bana kulluk etsinler diye yarattım." (*Zâriyât, 51/56*)

Duanın asıl manası insanın acziyetini ifade etmesidir. İstenilen arzuya kavuşmak asıl maksat değildir. Dua neticeyi elde etmek için değil, ibadet için yapılır. **Dua;** insanın âcizliğini ve fakirliğini idrak edip, kudreti sonsuz, gınası nihâyetsiz ve iradesi mutlak olan Cenab-ı Hakk'a sığınması, O'ndan medet dilemesidir.

İhtiyaç sahibi olmak, bela ve musibetlere maruz kalmak, âciz ve zayıf olmak gibi haller, insanı tazarru ve niyaza, dua ve ibadete, Rabbine ilticaya ve ondan istimdat etmeye götürür.

Aç kalan insan **Rezzak** olan Allah'tan rızık ister, hasta kişi **Şâfi** olan Allah'tan şifa talep eder.

İnsanın nihayetsiz âciz ve fakir olarak yaratılması, onun Allah'a sığınmasına ve ondan yardım dilemesine vesiledir. Zaten ibadetin ruhu ve duanın sırrı da budur.

İnsanların ekserisi dünyaya meftun olduğu için, dua ve niyazlarında da genelde dünyevi saadet isterler. Hâlbuki dua ve ibadetin sebebi emr-i ilahi, neticesi, Allah'ın rızası olmalıdır. Sıkıntılar, bela ve musibetler duanın vaktidir.